

Juniperus chinensis 'Stricta'
jałowiec chiński 'Stricta'

(c) fot. Eugeniusz Pudełek

(c) fot. Eugeniusz Pudełek PUDEŁEK Eugeniusz Szkółka Krzewów Ozdobnych

(c) fot. Gabriel Tomżyński

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYŃSKI Szkółka Roślin

(c) fot. Lucjan Kurowski KUROWSCY Szkółki

Gęsta, początkowo stożkowata i wolno rosnąca odmiana jałowca chińskiego. Po 10 latach uprawy osiąga około 2 m wysokości. Starsze, kilkunastoletnie rośliny często przyjmują kształt szerokiej kolumny. Wszystkie pędy wzniesione, regularnie rozgałęzione. Gałązki sztywne, krótkie, pokryte igłami. Liczne wierzchołki pędów bocznych wzniesione pionowo do góry, równomiernie rozproszone po całej powierzchni korony. Ulistnienie wyłącznie igielkowe. Igły niebieskozielone, od wewnątrz wyraźnie bardziej srebrzyste, z wierzchu zielone, miękkie, ale dosyć kłujące. Dzięki gęstemu ułożeniu pędów i zwartej formie krzewy są odporne na odkształcenia powodowane obfitymi opadami śniegu w okresie zimy. W koronie chętnie gniazdują liczne gatunki ptaków. Odmiana o skromnych wymaganiach uprawowych, polecana do sadzenia na glebach lekkich, przepuszczalnych, a nawet suchych i niezbyt zasobnych w składniki pokarmowe. Tworzy płytki system korzeniowy i źle znosi przesadzanie, dlatego do sadzenia należy wybierać rośliny uprawiane w pojemnikach lub z bryłą korzeniową. Wymaga stanowisk w pełni nasłonecznionych. Odmiana odporna na mróz, dobrze rośnie na obszarze niemal całego kraju, jedynie na Suwalszczyźnie przy bardzo silnych spadkach temperatury i słonecznej pogodzie część igieł u młodych egzemplarzy, zwłaszcza od strony południowej, może przemarzać. Polecana do uprawy jako roślina żywopłotowa, zwłaszcza na glebach ubogich i suchych, gdzie sprawdza się o wiele lepiej, niż masowo sadzone i znacznie bardziej wymagające żywotniki lub cyprysiki. Dosyć dobrze znosi cięcie. Oprócz nieformowanych żywopłotów i szpalerów, odmiana świetnie nadaje się do sadzenia w miejscach wyeksponowanych, jako roślina soliterowa, na wrzosowiskach, w ogrodach skalnych, japońskich, w parkach, ogrodach miejskich, na cmentarzach, a także w pojemnikach na balkonach i tarasach. Cenną zaletą odmiany jest utrzymanie ładnej, niebieskawej barwy igieł w okresie zimy.

autorzy: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 2 m do 3 m
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn kwaśny odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	piaszczysta przeciętna ogrodowa roślina tolerancyjna
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe szpaler ogrody wrzosowiskowe pojemniki, balkony, tarasy w grupach soliter (pojedynczo)
strefa	6a

autor: Wiesław Szydło, Szkółka Roślin Ozdobnych Wiesław SZYDŁO;

